

FRED HAMERLINCK

DON FREDO

Colofon

Don Fredo Fred Hamerlinck

©2015 uitgeverij Partizaan/BOXPress & Stefaan Van Laere

ISBN 978946295225

auteur: Stefaan Van Laere

foto's uit het archief van Willy Hamerlinck, Stefaan Van Laere, Heemkundige & Historische Kring Wondelgem

met dank aan Willy & Fred Hamerlinck, Erik Van Hurck, Heemkundige & Historische Kring Wondelgem, Constance Hanssens (café Don Fredo Wondelgem)

Bij de oorspronkelijke citaten uit kranten en tijdschriften werden de oude spelling (en de eventuele schrijffouten) overgenomen.

STEFAAN VAN LAERE

DON FREDO

FRED HAMERLINCK

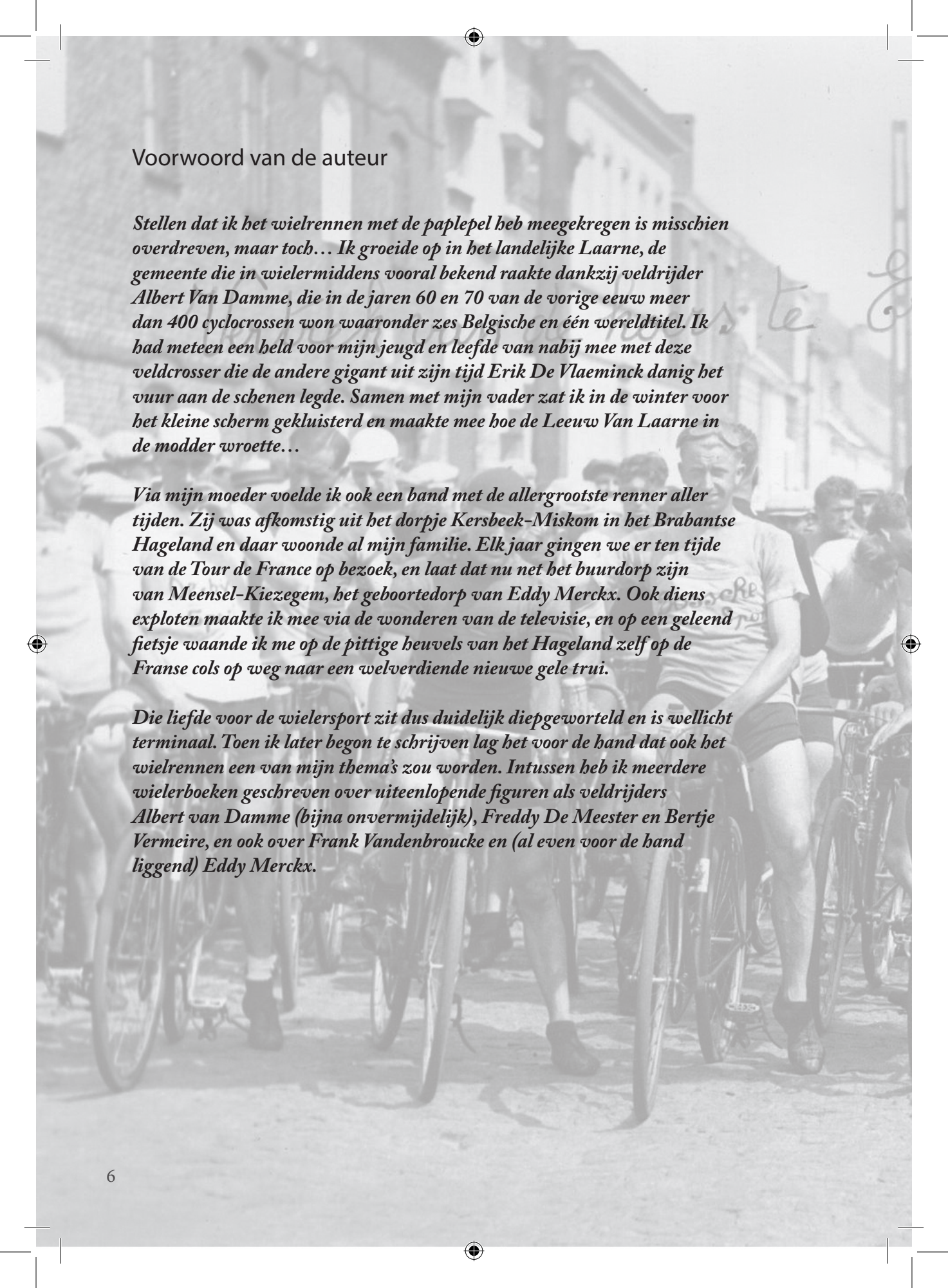
UITGEVERIJ PARTIZAAN/BOXPRESS

www.partizaan.be www.boxpress.nl

Voorwoord van de auteur

Stellen dat ik het wielrennen met de paplepel heb meegekregen is misschien overdreven, maar toch... Ik groeide op in het landelijke Laarne, de gemeente die in wielermiddens vooral bekend raakte dankzij veldrijder Albert Van Damme, die in de jaren 60 en 70 van de vorige eeuw meer dan 400 cyclocrossen won waaronder zes Belgische en één wereldtitel. Ik had meteen een held voor mijn jeugd en leefde van nabij mee met deze veldcrosser die de andere gigant uit zijn tijd Erik De Vlaeminck danig het vuur aan de schenen legde. Samen met mijn vader zat ik in de winter voor het kleine scherm gekluisterd en maakte mee hoe de Leeuw Van Laarne in de modder wroette...

Via mijn moeder voelde ik ook een band met de allergrootste renner aller tijden. Zij was afkomstig uit het dorpje Kersbeek-Miskom in het Brabantse Hageland en daar woonde al mijn familie. Elk jaar gingen we er ten tijde van de Tour de France op bezoek, en laat dat nu net het buurdorp zijn van Meensel-Kiezegem, het geboortedorp van Eddy Merckx. Ook diens exploten maakte ik mee via de wonderen van de televisie, en op een geleend fietsje waande ik me op de pittige heuvels van het Hageland zelf op de Franse cols op weg naar een welverdiende nieuwe gele trui.

Die liefde voor de wielersport zit dus duidelijk diepgeworteld en is wellicht terminaal. Toen ik later begon te schrijven lag het voor de hand dat ook het wielrennen een van mijn thema's zou worden. Intussen heb ik meerdere wielerverhalen geschreven over uiteenlopende figuren als veldrijders Albert van Damme (bijna onvermijdelijk), Freddy De Meester en Bertje Vermeire, en ook over Frank Vandenbroucke en (al even voor de hand liggend) Eddy Merckx.

De inspiratie om dit boek te schrijven is deels aan mijn vader te danken. Ik herinner me nog hoe ik als 14-jarige tijdens een dagje uitzieken in de reeks boeken die hij in een koffer bewaarde ook enkele wielerverboeken aantrof. In het legendarische boek 'Het Rijke Vlaamsche Wielerverleven' van de mythische Karel Van Wijnendaele las ik met stijgende belangstelling over de oerjaren van het wielrennen. Het archaische maar bijzonder sappige taalgebruik van deze pionier van de koers deed me wegdromen en meeleven met de bonkige renners op hun robuuste fietsen, dokkerend over de stoffige wegen.

Van mijn vader had ik een reeks prentjes gekregen met daarop afbeeldingen van wielrenners die door een chocolademark als promotie werden verdeeld, Panini avant la lettre als het ware. Ik maakte er een eigen plakboek van en noteerde bij elke renner enige informatie.

Een van de namen uit het boek die me steeds is bijgebleven is Fred Hamerlinck. Mijn vader wist me te vertellen dat hij in de jaren 20 en 30 van de vorige eeuw naam had gemaakt als zogenaamde 'koning van de kermiskoersen' en ook een uitmuntend pistier was geweest.

Nu, zoveel jaren later, achtte ik de tijd rijp om hulde te brengen aan deze renner uit Wondelgem die nog steeds in de herinnering van menig wielervriend verder leeft.

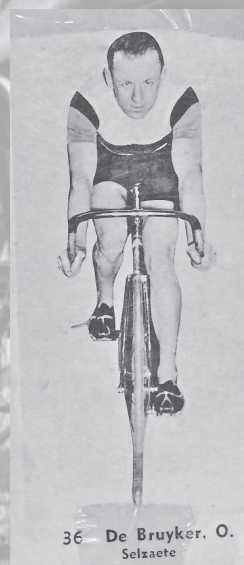
Mijn uitdrukkelijke dank gaat hierbij naar zoon Willy Hamerlinck, intussen zelf al een krasse tachtiger en nog steeds betrokken bij de organisatie van Heusdenkoers, zowat het officiële 'wereldkampioenschap' van de kermiskoersen, en kleinzoon Fred Hamerlinck, genoemd naar zijn illustere grootvader.

Stefaan Van Laere

uit de oude doos: Fred Hamerlinck en zijn boezemvriend Omer De Bruycker (reclameprentjes van een chocolademark uit de jaren 1930).

18 Hamerlinck, Alfred
Wondelgem

36 De Bruycker, O.
Selzaete

In Vlaanderen zegt men:

**“SPREEK TOCH NIET
MET KENNIS VAN ZAKEN
VAN VELORIJDEN ALS GE**

FRED HAME

NOOIT MET UW EIGEN OGEN

RLINCK

HEBT ZIEN KOERSEN!"

“Men moet teruggaan tot Marcel Buysse om in Vlaanderen nog een renner te ontdekken die zóo door het sportminnend publiek werd gewaardeerd, geprezen en op handen gedragen als Fred Hamerlinck.”

Reeks Vlaamsche kampioenen 1933, Eerste Nummer Der Reeks

Ten geleide

De impact van de wielerfiguur Fred Hamerlinck op pers en publiek in de jaren twintig en dertig van vorige eeuw valt zoveel jaren later nauwelijks in te schatten. “Hij behaalde 490 overwinningen en daardoor een volksgunst welke aan het ongelooflijke grensde. Wij hebben menschen gezien die vochten om bij den aanzet van een koers Fred zodicht mogelijk te benaderen; wij hebben er ontmoet die zich uren ver plaatsten om den Wondelgem naar aan het werk te zien en we hebben er gezien die minutenlang vertrappeld werden, omdat ze hadden gezocht Hamerlinck na een overwinning de hand te kunnen drukken”, schrijft de anonieme auteur in de Reeks Vlaamsche kampioenen 1933.

Diezelfde publicatie heeft het ook over: “Don Fredo noemde men hem, en deze bijnaam welk deed denken aan iemand van koninklijken bloedepaste goed bij Fred Hamerlinck die waarlijk een keizer was onder de renners van zijn generatie.”

‘Don Fredo’ gaf altijd het beste van zichzelf. Zodanig veel zelfs dat hij in 1936, nog geen 31 jaar oud, na de nodige fysieke problemen, zijn rennerscarrière vroegtijdig moest beëindigen.